Запала
із нападаним листям,
із прибулими островами молу,
із дерев'яним світом,
що вигляда коня.
Достигла,
перестигла
із гніздами джмелів та ос,
з духом сіней,
розсвічена
зчорнілим сонцем печі.
З ростком зеленим місяця,
із зайцем,
що поселивсь в погрібнику...
Ти виглядаєш поїзда,
хочеш збагнути
коли я приїхав,
коли поїду.
Стоїш із мішком,
котрим нехтують злодії,
на пероні осені.